

Bewustzijnsverruiming bij conflict en chaos (2022)

Samenvatting

Dit artikel is voortgekomen uit een persoonlijk initiatief van iemand die brieven is gaan schrijven naar Poetin. De brieven zijn vertaald in de landstaal, zodat hij ze kan lezen. Wat is de energetische waarde van dit soort initiatieven? En wat is het effect als dit ook collectief wordt ingezet?

Welke aspecten in het menselijk beleven spelen in dit soort processen een rol en op welke gevoelskwaliteiten wordt een appèl gedaan?

- 1. Welke initiatieven kan men als individu nemen in tijden van conflict en chaos? Wat is de energetische waarde van deze individuele initiatieven, die vaak ook collectief gedragen en uitgevoerd worden?
Wat is het effect daarvan op de lange duur?**

De invloed van gedachten

Wanneer enkelingen initiatieven van anderen ondersteunen of met elkander collectieve zaken activeren, dan krijgt men meer moed-ingeven, om zaken naar behoren te doen. Het hart opent zich en voelt zich gerustgesteld. Dit werkt bewustzijns-versterkend. Wanneer men nalaat de juiste dingen te doen, die wel in het vermogen liggen om te kunnen doen, dan wordt onnodig depressiviteit uitgelokt.

Tegengeluid haalt de somberheid uiteindelijk onderuit. Men voelt dat men zich aaneen dient te sluiten, omdat een enkeling te snel de beleving krijgt, betekenisloos te zijn. Waar men aansluit bij initiatieven, of zelf initiatieven neemt, en waar men bijdraagt, ook op grote afstand, om de harten van mensen te ondersteunen, dan zijn er allerlei zaken mogelijk. Het collectief veld wordt dan zuiver en schoon gehouden.

Als men neerslachtig wordt, het verschrikkelijk vindt wat er gebeurt en zich afvraagt hoe het verder moet, dan wordt het collectief veld steeds grauwer.

Als compassie uit het veld raakt en men alleen maar somber is, dan wordt het pas echt symbolisch guur.

De kunst is hoe tegenwicht te bieden en in balans te blijven.

Dit kan werken van zelfzorg en zorg naar directe aanwezigen om ons heen, tot ook echt energetisch het hart ruimer uit te zetten, om met compassie en aandacht, mensen te bemoedigen en te ondersteunen.

Waar compassie naar toe reist, wordt meer volhoudingsvermogen gecreëerd bij de mensen die het aangaat.

De meerwaarde van deze initiatieven, die op een zuivere manier gevormd zijn, is dat het energetisch veld zich moeiteloos aansluit bij anderen met een zelfde type gerichtheid.

De kunst is dan ook goed aangesloten te blijven op het hart, ondanks alle berichtgeving, en vandaaruit initiatieven te nemen die betekenisvol zijn. Dit houdt mensen op kompas.

Persoonlijke ervaring van Marieke

Heel lang heb ik mensen in hun auraveld gezien evenals de interactie van en in de auravelden. Hoe iemand denkt en voelt, alles in kleur. Zelfs wanneer er non-verbaal wordt gedacht, ontstaan in kleur de sferen van de gedachtenvelden.

Eens zong een hele groep "Halleluja" en de hele ruimte was appelgroen, groen vanuit het hart.

Als een dialoog stroomt, vanuit eigen waarde en werkelijk luisteren, dan ontstaat een pilaar van licht tussen twee mensen, er is dan een goddelijke derde aanwezig.

Bepaalde kleuruitstralingen van gedachten en handelingen verspreiden zich ook in een ruimte, en sluiten aan bij anderen met soortgelijke kleuringen, dat wordt een grotere veldkleuring.

De kleuring staat voor gedachtenformaties, belevingszaken, die in die kleur vertaald worden, door het eigen energetische veld.

Zo wakkert positiviteit, positiviteit aan. Ondersteuning roept ondersteuning op.

We zijn allemaal verantwoordelijk voor ons eigen interactieveld. Denken, voelen en hoe er mee omgegaan wordt, dat doet ook iets met de ander.

Tijdens een indringende bijeenkomst van de cliëntenbond van ex-psychiatrische patiënten, waar ik als maatschappelijk werkster stage liep, zag ik de kleur van het veld van waaruit mensen denken. Het waren sensitieve en ook mondige mensen.

Soms was het hart groen, soms vurig rood en woedend.

Als er zuiver gericht werd gesproken, had dat invloed op de interactie velden met anderen en de veranderingen van kleur in de ruimte.

Onderhuidse irritaties zagen eruit als rode bollen in het auraveld. Deze schoven over de vergadertafel naar de overkant en botsten tegen het auraveld van degene waar men woest op was. Als die ander slecht in zijn vel zat dan drong het rood door in het auraveld van deze persoon. Dit is de kracht van energie, de kracht van gedachtes.

Ieder individu heeft een krachtenveld en dient dit naar beste kunnen te beheren. Door middel van meditaties, positieve gedachten en handelingen die kloppen in relatie tot het

gevoel, kan men er ontzettend veel mee doen. Iedereen is betekenisvol, want er gaat veel werking uit van de persoonlijkheid, wanneer met naar eigen waarachtigheid handelt.

Ondersteuning met visualisaties

Creëer tijdens visualisaties beelden van harmonie en samenzijn tussen mensen.

Verschil van mening leidt dan tot dialoog in plaats van onenigheid. Door wezenlijk te luisteren ontstaat respect. En vanuit respect ontstaat wezenlijk luisteren.

Wie mediteert als gewoonte, kan tijdens de meditatie visualiseren dat verschillen niet leiden tot gescheidenheid, maar tot dialoog. Visualiseer ook, dat geen van deze mensen alleen is, omdat zij in de voorhoede staan van velen met hen, die verandering behoeven. Ieder gesprek wat normaal in een conflict zou kunnen escaleren en niet escaleert, heeft als effect dat de achterhoede ook minder escalatiegevoelig is.

Als een hulpverlener bijvoorbeeld een incestslachtoffer behandelt, dan wordt het hele veld van incestslachtoffers aangeraakt. Zo is het ook met een dialoog. Als er iets gedeeld wordt, zit er een heel veld achter dat mee gaat in die sfeer.

Als de dialoog goed gaat, zijn de mensen die in het kielzog zitten ook in staat beter met elkaar te communiceren. Voorlopers zijn eigenlijk altijd de punt van de pyramide. Deze is gebouwd op velen met eenzelfde veldwerking. Slechts een aantal zijn echt zichtbaar.

Dit is evenzo met wereldleiders of politieke leiders, ook daar zit een enorm collectief veld achter.

In onze democratie kiezen we voor partijen, voor mensen die leiding daaraan geven, landelijk, gemeentelijk en ook provinciaal. De achterban is echter vele malen groter.

Als er in die achterban, of bij politieke leiders, beweging komt door zuivere ingevingen, dan verandert het veld.

2. Een leider van een land speelt een belangrijke rol op het wereldtoneel. Door het gedrag, dat vertoond wordt, worden anderen wakker geschud. Waarom gebeurt dit zo vaak juist door negatief gedrag? Daarnaast krijgt de leider de schuld van alle negativiteit die zijn beleid met zich meedraagt, terwijl er ook een heel veld achter hem staat. Hoe kunnen we stoppen met deze leider alle schuld in de schoenen te schuiven, zoals bijvoorbeeld ook met Judas en Lucifer het geval is, en inzien dat we wellicht door deze negativiteit heen moeten gaan om het licht weer te zien?

Als duisternis zich roert, dan is er een groter veld werkzaam dan de enkeling kan tonen. Evenzo geldt het, als positiviteit zich roert, er ook een groter veld gaande is, dan de enkeling toont.

Vroeger heb ik wel gesproken over het lichte aangezicht van God, en het duistere aangezicht van God. Evolutie is afhankelijk van tegenstellingen, omdat men anders blijft hangen in de perceptie van het moment.

Ook doe ik al heel lang, een beroep op vrijheidsherziening. Heel veel mensen zijn lui geworden in de vrijheid, die men kan beleven, en in het onderschatten van de waarde van vrijheid.

Hier wordt niet het provocerende geluid rondom tegenstellingen bedoeld, zoals bij corona, waar vrijheid van meningsuiting voor wordt ingezet. Het gaat om iets wezenlijkers.

Wanneer men vrijheid voor lief neemt, en steeds achtelozer overweg gaat met bijvoorbeeld de natuur, het milieu en de medemens, dan wordt het weer tijd dat we wakker geschud worden. Ook als bewustzijn alleen van de geest wordt en niet gegrond is in medemenselijkheid, helpt polarisering om ons bewustzijn aan te scherpen.

Polariteit schept altijd vernieuwing en aanscherping van bewustzijn.

Er zijn veel momenten van wakker schudden geweest, maar dan in relatie tot plaatsen die wat verder van Nederland afliegen. Dit kon men makkelijk buiten de deur houden. Ondertussen zijn we een van de rijkste landen van de wereld, met veel mogelijkheden. Maar ook met veel verkwisting en nog weinig met dankbaarheid. Wij worden nu aangesproken om het credo van vrijheid op een heel diep niveau ons weer toe te eigenen.

Ik ben lid van Amnesty en draag deze organisatie een groot hart toe. Tijdens uittredingen ben ik aanwezig geweest bij iemand die gemarteld werd. Ook heb ik gewerkt op marteling en de nieuwe technieken van marteling. Ik heb nooit geschuwd om dat stuk ook onderdeel van mijn werk te laten zijn.

De doorsnee Nederlander durft niet goed leed in de ogen te kijken. Ook niet wereldwijd. Jongeren mogen lang onschuld kennen, maar ook weten dat vrijheid niet altijd vanzelfsprekend is en zo maar komt aanwaaien.

Als volwassene is het belangrijk dat we leren uitstaan met wat de wereld te bieden heeft. In Nederland is heel lang heel veel mogelijk geweest, maar sommige dingen zijn verslonst op de inhoud, in bewustzijn en in niet willen weten. En dat mag wakker worden geschud, dat mag verbetering krijgen. Het vraagt actieve overgave om de veelvragendheid van het leven te aanvaarden.

Hier dienen we een weg in te vinden, ook collectief.

Grotere bewustzijnsontwikkeling vindt nu eenmaal plaats in benarde situaties.

3. Er is een gevoelslaag die meer aandacht behoeft: hoe komt men van berusting in aanvaarding?

Het woord berusting, zoals gebruikt in inspiraties, wordt benoemd met 'in rust zijn met'. Er zit dan geen negatieve bijklank op.

In de Nederlandse taal heeft berusting de betekenis van 'er kan toch niks aan veranderd worden'.

Als berusting de 'negatieve' bijklank heeft, dan houdt men zich afzijdig. Dan is ook het hart niet meer bereikbaar voor het veld, dat in nood is.

En als het hart niet bereikbaar is, dan levert het te weinig energie aan voor de omkering van dat wat in nood is.

Hoe komt men dan van berusting in aanvaarding, want dat is een actievere staat van zijn. Door het hart open te houden en het positieve uit te stralen, naar die gebieden waarin men zich geraakt weet, in plaats van zich terug te trekken in de negatieve vorm van berusting. Zo kan men positief oefenen om in rust te zijn met het weten en de verbondenheid, die men voelt, met de thema's waarop men zo geraakt is. Sluit het dus niet af.

Soms sluit een mens zich af, omdat iemand haar/hem heeft pijn gedaan. Men is daar verbolgen en verbitterd over en kapt vervolgens het contact af, men wil niks meer met deze persoon te maken hebben. Dat kan een gevoel van opluchting geven. Maar op energetisch vlak, waar ooit echt de verbinding is geweest, blijft die verbinding wel bestaan. En tegelijkertijd kapt men ook iets in zichzelf af, van expressie, van beleving.

Wanneer men het wereldnieuws van dit moment buiten zich wil houden, wat niet kan, want het leeft in het collectieve veld, dan gaat men een verkramping aan in het eigen energieveld. Daardoor kan het hart minder goed floreren op meerdere terreinen, eigenlijk op alle terreinen waar het hart zich normaal wel open voor zou voelen. Daarmee doet men niet alleen zichzelf te kort, maar men creëert een vesting. Dat maakt het ongelooflijk pijnlijk.

Persoonlijke ervaring van Marieke

Er is een ingrijpend moment geweest in de periode dat ik veel healings gaf.

Tijdens een healing zijn mijn ogen dicht, is mijn lichaam werkzaam op healingsniveau, en doen mijn handen wat ze dienen te doen, energie omzetten. Mijn ogen zijn dicht om alleen maar te kunnen voelen en niet te kijken.

Er kwam een lange dunne man, die weinig wilde zeggen, maar wel een healing wilde.

Deze man zat helemaal op slot, dat zag men aan de spieren en het hele lichaam. Ik begon te voelen en 'zag' vervolgens bij deze man allemaal brokstukken vallen, alsof er een hele muur los viel, steen voor steen voor steen....

De man begon hartverscheurend te huilen. Zijn spieren ontspanden zich, zijn huid ademde weer en ook zijn lijf kon weer doorademen.

Dit is wat er gebeurt als weerstand tegen de wereld maximaal is geworden.

De wereld is veel te hard voor de fijnzinnigheid van deze man, hij heeft zich alleen maar verdedigd.

De kunst is om door te blijven ademen, zich niet schrap te zetten en open te blijven.

Oefen om te ontladen via de voetzolen en via de handpalmen, zodat de energie doorstroomt, als het teveel is. Als de energie niet kan stromen en vast blijft zitten dan kunnen wisselbaden voor de voeten een uitkomst zijn.

Als er teveel verdriet is, ga dan lopen, want men loopt altijd de toekomst in.

Verdriet dat niet beleefd of niet meer beleefd mag worden, houdt mensen ook vast in een kramp. Dit zorgt ervoor dat men niet het verdriet van anderen ontmoet.

Men kan zichzelf beter toestemming geven om vrijelijk te huilen en door te stromen, dwars door de opgelopen verdrietigheden van het leven. Dit maakt dat het hart openblijft in compassie naar het verdriet van anderen, zonder afsluitingsgedrag.

Het is belangrijk om het lichaam op orde te houden, want daarmee kan men veel meer aan.

4. Een andere gevoelslaag met betrekking tot het thema conflict is die van verontwaardiging. Hoe hiermee om te gaan?

Verontwaardiging is een veld van energie, waar men de waarde wenst te benadrukken van wat men mist.

Als er tijdens een oorlog een kinderziekenhuis gebombardeerd is, dan roept dit verontwaardiging op. Dit versterkt de waarde van de behoefte aan veiligheid als algemeen goed.

Als verontwaardiging niet ontkleurd wordt, maar verontwaardiging mag blijven, dan wordt de waarde van veiligheid versterkt.

Maar als men verontwaardiging aanleiding laat zijn voor ophitsing, voor represailles, voor haatvorming, dan woekert negativiteit voort in dit energetische veld.

Word niet verleid om meegezogen te worden in het veld, waar steeds meer agressie en haat geculmineerd en geactiveerd wordt.

Wanneer men geraakt wordt door persoonlijke verontwaardiging, haal dan in gedachten en in de beleving, de waarde naar voren, die de verontwaardiging zijn functie geeft. Hiermee wordt het zuivere gevoel van de verontwaardiging versterkt. Dit heeft een positieve inbreng in het veld.

Een mens kan innerlijk steeds onrustiger worden, bij het voortdurend zien van beelden of tijdens het lezen over zaken, die een enorme impact hebben op de gevoelswereld. Maar men dient niet in het schrikachtige van het eigen veld te blijven hangen. Want dit geeft allemaal individuen, met een eigen schrikachtig veld, wat in de aura resoneert en wat eruit gaat zien, alsof er bliksemschichtjes in bewegen.

De kunst is om naakt te zien wat er geschiedt en om dit via de ademhaling te begeleiden. Ook is men persoonlijk verantwoordelijk voor de mate van opname van deze zaken. Toets daarom keer op keer hoeveel opname mogelijk is. Oefen daarna in vrij uitademen, wat door het hart wordt ondersteund.

Wees vanuit compassie in het hart aanwezig en kijk het vanuit die compassie aan. Dit is ook het symbool van Maria, de moeder van Jezus, zij is de troosteres, zij kijkt lijden aan.

Als het lijden aangekeken wordt, vanuit de voorraadkamers van compassie, die in het hart aanwezig zijn, dan wordt bemoediging uitgezonden.

Merk dan op dat bij mensen, die zo in dit veld van lijden aanwezig zijn, compassie altijd door de grenzen van het auraveld doorwerkt, tot in het fysieke en psychische zijn. Dit bouwt herstelkrachten op. Zelfs als men fysiek niet meer voldoende in staat is te herstellen, dan wordt de geest toch veerkrachtiger.

Stel dat men overlijdt, in een omgeving van gewelddadigheid, en dat er op dat moment veel compassie gaat naar de overledene, dan helpt compassie, zelfs tot na het sterven. Het zorgt ervoor dat de herrijzenis na de dood minder traumatisch blijft hangen in de geest, terwijl men oprijst naar de onstoffelijke gebieden.

Sommigen die te traumatisch overlijden, zijn namelijk niet direct geestelijk met het ziele lichaam los van het fysieke lichaam en compassie is hierbij behulpzaam.

Als compassie ervaren teveel wordt, adem dan dieper door. Sluit even nieuwe beelden en woorden af. Kijk wanneer het weer mogelijk is om waar te nemen, en oefen vanuit het hart om aanwezig te zijn, want dit heeft een enorm effect.

Als een individu dit doet, en nog meer als een collectief over de hele wereld dit doet, dan steunt dit enorm. Mensen die in benarde situaties zitten kunnen op deze manier zaken makkelijker verduren, dan wanneer er geen compassie zou zijn.

Door de impact vanuit het hart van het individu en het collectief, maar ook door de compassiegesteldheid vanuit de onstoffelijke wereld, wordt de meest botte eenzaamheid vermeden. Het veld rondom mensen die in nood zijn, voelt dan zachter aan.

Als iemand een geliefde verliest en in rouw is, en weet dat anderen meeleven vanuit het hart en vanuit echte betrokkenheid, dan kan deze persoon met meer volhoudingsvermogen en meer moedgeving het lijden verdragen. En dat is iets waarmee men in het verwende Westen, wel mee mag oefenen.

Bemoediging betreft niet alleen u, maar allen met wie u gemeenschappelijk verbonden bent.

Wij wensen u allen moed toe, in het volhouden van dat wat wezenlijk van belang is.

Het zij u gezegd.